

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș.

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Duminica lui Zacheu.

Ev. dela Luca 19. 1—11.

În vremea aceea trecea Isus prin Ierichon. Și iată, un om anume Zacheu, și acesta era mai mare vameșilor, și era bogat. Și căuta să vadă pe Isus cine este și nu putea de norod, că era mic de stat. Și alergând înainte s'au suit întrun dud ca să-l vadă pe el, că pe a colo vrea să treacă. Și dacă a venit la locul acela căutând Isus l'a văzut pe dânsul și a zis către dânsul: Zachee, grăbește de te pogoară că astăzi în casa ta mi se cade să fiu. Și grăbindu-se s'a pogorît și l'a primit pe dânsul bucurându-se. Și văzând toți cârtiau zicând: că la un om păcătos a intrai să găzduiască. Iar Zacheu stând a zis către Domnul: Iată jumătate din averia mea Doamne o dau săracilor, și de am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrit. Și a zis către el Isus: Astăzi s'a făcut mântuire casei acesteia, pentru că și acesta fiu al lui Avram este. Că a venit fiul omului să caute și mântuiască pe cel pierdut. Și ascultând ei acestea adaugând a zis o pildă, pentru că era el aproape de Ierusalim și li se părea lor cumcă îndată va să se arete împărăția lui Dumnezeu.

Vameșii, de cari vorbește Sf.

Scriptură, au fost arendarii ovrei ai veniturilor vamele din Siria.

Vameșii erau disprețuiți de popor de o parte că s'au îmbogățit ușor năpăstuind pe alții, de alta parte au fost ținuți ca slujbași și instrumente de așuprire a dominației străine. Pentru aceea vameșii au fost socotiți mai ales de farizeii alături de păgâni, era zicala la ei: „să îți fieție ca un păgân ori vameș”. După farizeii vameșii au fost excluși din împărăția cerului, ei nu au fost socotiți între fiii lui Avram cum s'au socotit farizeii, cărora li se competea împărăția cerului drept moștenire.

Față de aceste păreri omenești, Mântuitorul în întoarcerea lui Zacheu a voit să ne arete puterea darului și cuvântului dumnezeesc, a voit să ne arete acel mare adevăr al credinței, că la mântuire toți oameni sunt chie-mași, în fine ne-a dat în întoarcerea lui Zacheu un exemplu desăvârșit de o întoarcere adevărată dela păcat la Dumnezeu.

I.

Domnul zice: „Am venit să arunc foc în lume și ce aștept decât să se aprindă. „În momentul, în care Zacheu este a stins de acest foc al iubirii dumnezeiești, se aprinde și inima lui

de acest foc și atunci se împlinește un alt cuvânt dumnezeesc: „asemenea este împărăția cerului cu comorile ascunse în țarină, pe care aflându-o omul, de bucuria ei merge și toate câte le are le vinde și cumpără țarina aceea”. (Mateiu 13.44.)

Zacheu, omul bogat mai marele vameșilor, care nu făcea alt ceva decât calcule de îmbogățire, venind față în față cu Domnul, mișcat de strălucirea frumuseții dumnezești, dintr-un negustor de bani se face un penitent și sfânt. „Jumătate din averea mea o dau săracilor”. Așa s'a făcut Levi — un alt vameș apostol și evangelist.

Iulian apostatul ține aceste întoarceri de nebunie și nebunie și este: „noi nebuni pentru Hristos” zice apostolul.

Lumea nu înțelege această nebunie, nu poate să-o înțeleagă fiindcă nu are credință. Fericiți cei ce nu numai că înțeleg dar au și simțit în inimile lor puterea iubirii dumnezești.

II.

Este un adevăr al credinței noastre că „Dumnezeu voește ca tot omul să se mântuiască și să ajungă la cunoștința adevărului”. Aci vedem realizat acest adevăr la un om, care după ocupațiunea și poziția lui ducea o viață, care după aparință era mai opusă unei vieți închinată lui Dumnezeu.

Zacheu avea o dorință sinceră, să vadă pe Hristos, despre care se vorbea atâta în Ierichon. Isus nu numai că se arată lui, dar merge la el și-l sfințește pe el și casa lui întreagă „astăzi s'a făcut mântuire casei aceastuia.”

Așa se întâmplă și azi. Este destul să vadă Dumnezeu în noi cea mai slabă pornire spre schimbare în

bine și el vine după noi și mână de ajutor înlina sau cum se spune despre părintele din evanghelia fiului răstăcit „părintele . . . a căzut în grumazul lui și la sărutat.” Cine ar fi îndrăznit să spună așa ceva despre Dumnezeu față de un om păcătos?

III.

Zacheu a păcătuit uitând de Dumnezeu și cugetând numai la avere și câștig, atins însă de darul dumnezeesc, el ofere lui Dumnezeu aceea, prin ce a păcătuit, închinarea prea mare către avere, grijile bogăției, lăcomia a fost păcatul lui, el dă din aceasta bogăție jumătate — prin mâna săracilor — lui Dumnezeu înderept. Însă nu se mulțumește cu atât, ci împins de darul dumnezeesc merge mai departe și spune „dacă am năpăstuit pe cineva, dau înderet împătrat.” În privința aceasta conștiința lui nu îl muștră, nu știe că ar fi nedreptățit pe cineva dar dacă totuși s'ar fi întâmplat așa ceva, va da înderet împătrat.

Cât de departe stăm noi de acest vameș, noi știm cu siguranță, că am nedreptățit pe alții, ne-am obișnuit a face pagubă altora ne am învățat chiar a face un mod de trai din banul altora . . . nu este destul, poate am fost mai rafinați și ne-am folosit de starea noastră, de posturile noastre să stoarcem daruri sau plăți forțate pentru noi, noi am știut cu siguranță, că înaintea lui Dumnezeu nu se iartă acest păcat până când lucrul furat ori dacă nu mai este cu puțință cel puțin prețul lui nu se întoarce înderet, noi am fost poate instruiți, că de păcatul acesta trebuie să ne ferim cu atât mai mult cu cât este mai greu după un timp oare care înapoierea acestei averi însușite pe nedreptul, când ne-am învățat și ne am familiarizat cu foloasele acestei instrăinări.

Și înzădar vom încerca ori și ce, nu putem să avem părere de rău fără de care nu este iertare până când nu întoarcem avutul înstrăinat, în caz contrar ne înșelăm numai pe noi înșine, dacă credem că suntem deslegați de păcat.

Zacheu zice „dacă am năpăstuit pe cineva, dau inderet împătrat” și Isus Hristos răspunde: „astăzi s'a făcut mântuire casei acesteia căci fiul lui Avraam este. Că a venit fiul omului să caute și să mântuiască pe cel pierdut.”

Despre Sf. Scriptura.

Patrișiu Birlea.

(Urmare.)

Sf. Iacob era apostolul lui Hristos. A scris o epistolă cu scopul să arete că credința fără fapte e moartă. A scris o epistolă în anul 61, în Ierusalim, în limbă grecească.

A mai scris încă *Sf. Petru* apostol și mai târziu capul văzut a bisericii, două epistole cu scopul, ca credincioșii din Asia să aibă răbdare în legea creștinească. Ambele epistole sau scris în anul 67 în Roma, în anul acesta împreună cu *Sf. Pavel* e judecat la moarte și e răstignit pe cruce în Roma.

Sf. Iuda Tadeul apostol, a scris o epistolă în care indeamnă credincioșii la credință, în anul 65 în Palestina.

Mai pe urmă a scris *Sf. Ioan apocalipsa* în anul 94 în Patmos. — În apocalipsă se cuprind niște vedenii, prezice soarta bisericii creștine până la sfârșit. Limba în care e scrisă e cea grecească.

Deci am terminat cu înșirarea Vechiului și Noului Testament. — Oare de unde le știm că cine le a

scris, în care an sau scris s. Scriptură? Și care sunt adevărate??

Le știm parte din scrierile s. Părinți, cum erau *S. Clemente Romanul* papa dela Roma și ucenicul lui *S. Ioan, Papia, S. Ireneu, S. Policarp* ș. a. Acestia trăiau în vremuri apropiate de Hristos, deci scrierile lor au mare însemnătate.

Mai știm apoi din concilii, adică adunării bisericești, unde se cerca, că cari sunt adevărate scripturi, după cum vedem în anul 374 sub papa Damas unde se declară „canonul” pe baza tradițiunii, și pe baza Sf. Părinți.

Să vedem cum scriu sf. Părinți despre evanghelii? *S. Clemente Romanul*, care în anul 100 după Hristos a murit, citează din scrierea sa către Corintheni, de multe ori. *S. Papia* ucenic a lui s. Ioan scrie „Marcu a fost un scrietor al S. Petru, fiind că dânsul a însemnat cuvântările și faptele lui Hristos!” *S. Ireneu* scrie: „Matei evangelia sa a scris-o către evrei în anul 41 d. Hristos!”

Dar fiind multe scrieri a sf. Părinți, neputând toate a le înșira, vedem că fără Sf. Părinți, tradițiune, concilii, fără canon, fără papii dela Roma, n'am ști că din câte cărți stă s. Scriptura.

Trăind noi în veacul al 20-lea, în lumea stricată în moravuri, văzând multe rătăcirii, fără voie se pune în trebarea, oare pentrece nu ne-am pute uni în legea lui Hristos? Oare pentru ce se face comerț și din biblie?

Răspund: pentru necredința!

(Va urma.)

Anul sfânt.

(Urmare.)

Pavilloanele — pentru expoziția etnografică — sunt construite în grădina Vaticanului, în curtea zisă „della

Pigna", decorația externă a pavilioanelor este în stil corintian, la fel cu aceea a clădirilor cari închid curtea. În grădinele Vaticanului, pavilioanele au fost construite pe ăleea „della Zitella” și în acea parte a zidurilor „Leonine”, cari înconjoară „Grotta din Lourdes”, locul de rugăciune preferat de Leon XIII.

Pregătirea edificiilor este aproape terminată. Sau luat măsuri excepționale încă de pe acum împotriva primejdiei incendiilor. În prezent se lucrează cu febrilitate la distribuirea materialului care va fi expus în diversele pavilioane. Chiar și din cele mai depărtate continente, misionarii au trimis, și mai trimet, obiecte, fotografii, documente și rarități de seamă, tot ceace poate servi ca să facă mai frumoasă și mai atrăgătoare acesta marea noastră trecere în revistă a forțelor apostolatului catolic.

(După „Înfrățirea”)

Abonenți noi. Cu bucurie încreștăm, că revista noastră pe zi ce merge cucerește tot mai larg teren prin sporirea numărului de cetitori. Este aceasta o dovadă, că apariția unui organ de atare natură cum este „Dumineca” noastră, a fost reclamată de multele lipsuri sufletești adânc simțite de marea obște a credincioșilor cărturari. Mai nou a intrat în garda părtinitorilor nostri veteranul și mult meritatul secretar comunal din Rozavlea dl. *Ioan Dan*, căruia pentru cuvintele-i elogioase și inemăjătoare îi aducem expresia recunoștinței noastre. Asemenea cu multă satisfacere sufletească înregistrăm în șirul abonenților pe domnii Mihaiu Jurca, Gheorghe Belea I. Juan Marii, Desideriu Falticska, Juon Ardelean, Alexandru Nagy, Gheorghe Orzac toți din Rozavlea, dr. Vasile Kindris avocat Sighet. Sincere mulțumite!

Calendar săptămânal.

25—31 Ianuarie 1925.

25. **Dumineca** lui Zacheu. (Ev. dela Luca 19, 1—11) Cel dintru Sfinți Părintele nostru Grigorie Teologul, arhiepiscopul Constantinopolului.
26. Luni. C. P. Xenofont și cu ai sei.
27. Marți. Aducerea moaștelor celui dintru Sf. P. n. Ioan Gură de aur Archiep. Const.
28. Miercuri. C. P. Efrem Syrul.
29. Joi. Aducerea moaștelor S. Ignatie.
30. Vineri. SS. PP. Vasilie. Grigorie și Ioan.
31. Sâmbătă. Sfinți Doctori fără de argint Chir și Ioan.

„Eu sum”-zice Sf. Grigorie numit și Nazianzen — „care fug pe cale, dar Isus Hristos este puterea mea și conducătorul meu. Prin dînsul respir. văd și fug cu noroc. Precum pasarea nu poate zbura fără aer, și

peștele nu poate inota fără apă așa și omul nu poate să facă nici un pas fără Isus Hristos. De trei lucruri are lipsă creștinul: ași păstra credința cu fidelitate, a vorbi totdeauna adevărul și a fi curat în trup și în suflet.”